

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118271824/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

kommen, saa endte jeg med at finde hans Moral noget slap, — maaske var det en Fordom, men jeg kunde i alt Fald ikke tilegne mig hans Opfattelse. Saa meget véd jeg dog, at det ikke var Beregning og Klogskab hos mig, men derimod en uovervindelig Følelse og saa den smertelige Erkendelse, at hans Kærlighed til mig langtfra var saa inderlig som min; ganske vist havde han jo sin Kunst, medens jeg kun havde den alene.

Da nu hans Tid i Dresden var omme — han havde taget Undervisning hos en meget berømt Aqvarellist, foruden at han, som sagt, udførte hine Copier — forlod han mig i den Mening, at vi skulde blive ved at være gode Venner og skrive til hinanden. Jeg skulde se at blive godt gift, og endelig fortælle ham Alt, hvad jeg oplevede, at jeg ikke igen skulde komme paa gale Veje.

Dér stod jeg nu. Kan De forestille Dem, hvor forladt jeg egentlig var? Afsky for min Moder, — det Kæreste i denne Verden, den Eneste, med hvem jeg kunde tale, havde forladt mig, og jeg havde ikke engang Ret til at længes efter ham. Jeg forsøgte at optage mit Claver-Spil igen, men enhver skøn Melodi gjorde mig saa usigelig melankolsk, at jeg maatte holde op igen.

Det var paa denne Tid, at min Fader døde